

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214214364
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214214364.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a členiek senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobkyne: Quantum Credit, a.s., so sídlom Tomášikova 23/C, Bratislava, IČO: 47 248 980, zastúpená: PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Tomášikova 23/C, Bratislava, proti žalovanému: O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, o zaplatenie 488,75 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 8C/172/2014-43 zo dňa 4. septembra 2014, v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti o zaplatenie 35,36 eura s úrokom z omeškania 9,50 % ročne od 14.07.2011 do zaplatenia zastavil, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi 34,49 eura s úrokom z omeškania 9,50 % ročne zo sumy 11,08 eura od 14.08.2011 do zaplatenia a zo sumy 23,41 eura od 14.09.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom, pričom tvrdila, že žalovaný porušil povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy a to riadne a včas uhrádzať faktúry za poskytovanie služieb po dobu viazanosti. Preto bol žalovaný povinný zaplatiť cenu za poskytované služby. Keďže si túto povinnosť neplnil riadne a včas, vznikla mu aj povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu, ktorú mu právna predchodkyňa žalobkyne vyúčtovala. Žalovaný však dlžnú sumu neuhradil riadne a včas a tak je s jej plnením v omeškaní. Žalobkyňa preto žiadala o jej úhradu spolu s úrokmi z omeškania a náhradu trov konania.

V priebehu konania, skôr ako sa začalo prvé pojednávanie vo veci, žalobkyňa vzala žalobu v časti zaplatenia 35,36 eura spolu s úrokom z omeškania 9,50 % ročne od 14.07.2011 do zaplatenia späť, preto súd prvého stupňa s poukazom na § 96 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v uvedenej časti konanie vo veci zastavil. Predmetom konania tak zostalo zaplatenie 453,39 eura spolu s úrokom z omeškania 9,50 % ročne zo sumy 11,08 eura od 14.08.2011 do zaplatenia a zo sumy 23,41 eura od 14.09.2011 do zaplatenia a zo sumy 418,90 eur od 14.10.2011 do zaplatenia.

Súd prvého stupňa zistil, že v prejednávanej veci ide o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka (ďalej en OZ), pretože právna predchodkyňa žalobkyne (Slovak Telecom a.s.) mala v predmete svojej činnosti poskytovanie telekomunikačných

služieb, teda bola dodávateľom podľa § 52 ods. 3 OZ a žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba - občan, ide o spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 OZ. Počas konania bolo preukázané, že žalovaný služby využíval, a že porušil zmluvu o poskytovaní služieb, ale aj svoju zákonnú povinnosť, zaplatiť za služby riadne a včas. Svoj dlh nezaplatil v celej výške ani po doručení výzvy. Preto bola žaloba dôvodná v časti dlhu za služby v sume 34,39 eura (11,08 eura + 23,41 eura). Dňom nasledujúcim po dni splatnosti konkrétnej faktúry sa s plnením dostal do omeškania, preto súd priznal žalobcovi právo aj na zaplataenie úrokov z omeškania 9,50 % ročne zo sumy 11,08 eura od 14.08.2011 do zaplataenia a zo sumy 23,41 eura od 14.09.2011 do zaplataenia.

Súd prvého stupňa za nedôvodnú považoval žalobu v časti zaplataenia zmluvnej pokuty 418,90 eur a úrokov z omeškania 9,50 % ročne od 14.10.2011 do zaplataenia.

Z pripojenej zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat a odovzdávacieho protokolu súd prvého stupňa zistil, že právna predchodkyňa žalobkyne (T Com a následne Slovak Telekom, a.s.) a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu o poskytovaní služieb elektronickej komunikácie. V zmluve o poskytovaní služby bolo uvedené, že v prípade, že užívateľ vypovie zmluvu o poskytovaní služby Magio Sat počas doby viazanosti, alebo svojim konaním, resp., opomenutím spôsobí dôvod, pre ktorý je ST oprávnený od zmluvy odstúpiť, je ST oprávnený vyúčtovať účastníkovi zmluvnú pokutu za porušenie doby viazanosti na službu Magio Sat Klasik vo výške 199 eur. V zmluve, na jej druhej strane bolo v dolnej časti uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj iné dokumenty, na ktoré odkazuje cenový výmer č. 11216/2011 a ktoré boli ku zmluve priložené, najmä obchodné podmienky na predaj a nájom koncového zariadenia a cenník pre koncové zariadenia - časť A (nájom a údržba koncových zariadení), ktorých prevzatie potvrdzuje účastník podpisom tejto zmluvy. Okrem toho zmluva uvádzala, že účastník potvrdzuje aj prevzatie obchodných podmienok, tarifu a prípadne cenového výmeru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V cenovom výmere v tabuľke č. 3 bola uvedená zmluvná pokuta 199 eur za nedodržanie doby viazanosti pri zániku zmluvy zo strany / z dôvodov na strane účastníka pred uplynutím 26 mesačnej doby viazanosti. V tarife a to v bode 4 boli dojednania o ďalších zmluvných pokutách. V bode 4.3.1. je zmluvná pokuta 19,95 eura. V bode 4.5.1. je zmluvná pokuta 29,95 eura. V bode 4.7 sa uvádza, že ST (dodávateľ služby) je oprávnený užívateľovi vyúčtovať zmluvnú pokutu (vo výške podľa ustanovenia 4.3.1. a 4.5.1. tarify v závislosti od typu zariadenia) v prípade, že užívateľ nevrátil jemu poskytnuté zariadenia vo vlastníctve ST ani v lehote do 30 dní odo dňa zániku zmluvy o poskytovaní služby, alebo odo dňa doručenia výzvy na vrátenie zariadení podľa toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr. Podľa bodu 4.8. ak zavinením užívateľa dôjde aj k nevráteniu STB v lehote podľa bodu 4.7 tarify, je ST oprávnený vyúčtovať užívateľovi zmluvnú pokutu podľa cenníka pre koncové zariadenia - časť A (nájom a údržba koncových zariadení). Uvedený cenník ani obchodné podmienky na predaj a nájom koncového zariadenia a cenník pre koncové zariadenia - časť A (nájom a údržba koncových zariadení) žalobkyňa nepredložila, i keď mali byť podľa zmluvy neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že dojednania o zmluvných pokutách sú absolútne neplatné. Všetky zmluvy musia byť vyvážené v právach a povinnostiach oboch zmluvných strán, aby tak bola naplnená zásada podľa § 3 OZ o dobrých mravoch. V danej veci však tomu tak nebolo. Právna predchodkyňa žalobkyne do zmluvy a jej ostatných listín, taríf a cenových výmerov, zapracovala niekoľko zmluvných povinností žalovaného ako spotrebiteľa. V podstate skoro za porušenie každej zo zmluvných povinností zapracovala do zmluvy aj zmluvnú pokutu. Na druhej strane nezpracovala do zmluvy ani jej príloh - tarify, cenového výmeru, ani iných listín žiadnu zmluvnú pokutu pre seba ako dodávateľa, za prípadné neplnenie si povinností zo zmluvy, za ich nedodržanie, alebo za ich porušenie. Dodávateľ v zásade má právo zapracovať do zmluvy dojednanie o zmluvnej pokute, lebo toto právo mu § 544 OZ umožňuje. Ale v každom prípade musí pri takom dojednaní postupovať v súlade s dobrými mravmi. V prejednávanej veci tak dodávateľ ale nepostupoval. Postupoval jednostranne a spôsobil tak neprimeranú nerovnováhu práv a povinností zmluvných strán vo svoj prospech a v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Okrem toho spôsob dojednania o zmluvných pokutách súd prvého stupňa považoval za neplatný aj z dôvodu, že pri jednotlivých druhoch zmluvných pokút sa nerozlišovalo obdobie, resp. časový okamih kedy k prípadnému porušeniu došlo. Pri jednotlivých druhoch zmluvnej pokuty síce boli zapracované rôzne sumy zmluvnej pokuty, ale výška každého druhu zmluvnej pokuty bola rovnaká pri porušení povinností v akomkoľvek časovom období odo dňa uzavretia zmluvy do konca viazanosti. Takýmto spôsobom konal dodávateľ nielen v rozpore s dobrými mravmi, ale v podstate obchádzal aj zákon a tak je právny úkon - dojednanie o zmluvnej pokute absolútne neplatným právnym úkonom aj podľa § 39 OZ s poukazom na § 3 OZ. Na dôvod absolútnej neplatnosti právneho úkonu bol súd povinný prihladiť zo zákona a to bez

ohľadu, či sa jej niekto dovoľával alebo nie. Okrem zmluvnej pokuty v sume 199 eur, ktorej dojednanie bolo obsiahnuté aj priamo v listine zmluvy, všetky ostatné boli obsiahnuté buď v tarife, alebo v cenovom výmere. Ide o listiny, ktoré mali tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zákon umožňuje dojednania v tom smere, aby niektoré listiny boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Takými môže byť aj cenový výmer alebo aj tarifa. Nemožno sa však stotožniť s tým, že v takýchto listinách by mali byť aj dojednania o zmluvných pokutách. Už len samotný názov týchto listín hovorí o tom, že by mali obsahovať ceny (napr. služieb, poplatkov a pod.) alebo cenové tarify. Zmluvnú pokutu však nemožno považovať ani za cenu ani za tarifu a tak nemá miesto v cenovom výmere ani v tarife. Podľa OZ zmluvná pokuta musí mať pre svoju platnosť písomnú formu. Z toho vyplýva, že zákonodarca zmluvnú pokutu považuje za sankciu, ktorá má byť osobitne dojednaná a v zákonom predpísanej písomnej forme. Nie ako napr. úroky z omeškania, kde tieto vôbec nemusia byť súčasťou zmluvy a napriek tomu pri omeškaní dlžníka veriteľ má podľa § 517 OZ právo požadovať úroky z omeškania v zákonom stanovenej a určenej výške. Tarifu aj cenový výmer z hľadiska ich významu možno v podstate považovať za všeobecné podmienky, ktoré by mali obsahovať údaje, ktoré sú všeobecne známe, pričom sa predpokladá, že sú známe aj obom zmluvným stranám záväzkového vzťahu, čo ale zmluvná pokuta nie je. Preto jej obsiahnutie v tarife a cenovom výmere nemožno akceptovať z hľadiska jej vážnosti a dôležitosti. V tomto smere súd prvého stupňa poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 3512/11 z 11.11.2013, ktoré konštatovalo, že dojednania o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripojuje svoj podpis). Uvedené však platí obdobne aj na tarifu a cenový výmer, pretože tieto listiny rovnako spotrebiteľ ako žalovaný nepodpísal. Nie sú podpísané ani právnou predchodkyňou žalobkyne.

Súd prvého stupňa tiež zistil, že žalobkyňa si štyri z piatich zmluvných pokút uplatnila voči žalovanému za nevrátenie zariadení (Magio box, diaľkový ovládač, kartu a ostatné príslušenstvo). Vyplýva to z tarify a cenových výmerov, podľa toho ako si pokuty dodávateľ uplatnil vo faktúre (150 eur - Magio box, 20 eur - pokuta za diaľkový ovládač, 19,95 eura - pokuta za kartu a 29,95 eura - pokuta za príslušenstvo). Tieto zmluvné pokuty je však možné uplatniť iba v prípade nevrátenia uvedených zariadení. Podmienkou je tak buď zánik zmluvy alebo doručenie výzvy na vrátenie, pričom ani jedno žalobkyňa nepreukázala. S plnením žiadaných zmluvných pokút sa preto žalovaný nemohol dostať do omeškania. Súd prvého stupňa na základe uvedeného žalobu v časti týkajúcej sa zmluvných pokút v celkovej sume 418,90 eura (vrátane požadovaných úrokov z omeškania z tejto sumy) ako nedôvodnú zamietol.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, v rozsahu nepriznanej zmluvnej pokuty 199 eur (za nedodržanie doby viazanosti), 19,95 eura (za nevrátenie karty k Magio Box) a 29,95 eura (za ostatné príslušenstvo), podala odvolanie žalobkyňa. V odvolaní uviedla, že priamo z § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. sa za súčasť zmluvy o pripojení považujú aj všeobecné podmienky a tarifa, preto nie je správny názor, že zmluvné pokuty 19,95 eura a 29,95 eura, ktoré neboli uvedené v zmluve, ale v tarife na poskytovanie služby Magio Sat, by mali byť neplatné. Namietla tiež, že zmluvné pokuty nemožno považovať za neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti. Jednotlivé ustanovenia zmluvy, v ktorých sa nachádza úprava zmluvnej pokuty totiž neobsahujú ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenia o zmluvných pokutách nenapĺňajú kritériá neprijateľnosti ani v jednom z prípadov podľa § 53 ods. 4 OZ. Zmluvné pokuty nie je možné považovať za neplatne dojednané aj s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný si ponechal a nevrátil Magio Sat Box, Magio kartu, diaľkový ovládač a príslušenstvo, ktoré všetky predstavujú určitú hodnotu. Vyúčtovanie zmluvnej pokuty pritom nie je viazané na výzvu na vrátenie týchto zariadení. Aj napriek faktu, že v zmluve bola väčšia časť textu predtlačená, jej uzavretie stále zostávalo na slobodnom rozhodnutí účastníka. Na základe uvedeného navrhla rozhodnutie v napadnutej časti zmeniť tak, že súd žalobe v plnom rozsahu vyhovie a žalobkyňa prizná aj trovy konania.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne

5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z. z.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdenie správnosti postupu súdu prvého stupňa, ktorý dospel k záveru, že časť žaloby žalobcu o zaplatenie zmluvných pokút s príslušenstvom je potrebné zamietnuť. Časť rozsudku, v ktorej súd žalobe vyhovel nadobudla právoplatnosť, pretože vo vyhovujúcej časti petítu rozsudku odvolanie podané nebolo.

Odvolací súd sa v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, považuje ich za vecne správne a odkazuje na ne. Pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné k odvolacím dôvodom:

Podľa § 39 OZ (účinného v čase uzavretia zmluvy) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 OZ (účinného v čase uzavretia zmluvy o poskytovaní služby 2.6.2011) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že žalobkyňa odvodzuje svoje nároky zo zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat z 02.06.2011 (ďalej tiež len zmluva), ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a žalovaným. Žalobkyňa nadobudla práva veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 20.11.2013, ktorú uzavrela so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. Pretože zmluva o poskytovaní služby Magio Sat je zmluvou o pripojení podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z., ktorú uzatvoril dodávateľ a spotrebiteľ, ide o typický spotrebiteľský vzťah, čo v konaní nebolo sporné.

Zmluva o poskytovaní služby Magio Sat v časti „doba viazanosti“ obsahovala ustanovenie o zmluvnej pokute, podľa ktorého v prípade, že užívateľ vypovie zmluvu o poskytovaní služby Magio Sat počas doby viazanosti alebo svojím konaním, resp. opomenutím spôsobí dôvod, pre ktorý je ST (Slovak Telecom) oprávnený od zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat odstúpiť, je ST oprávnený vyúčtovať účastníkovi zmluvnú pokutu za porušenie doby viazanosti na službu Magio Sat Klasik vo výške 199 eur. Na druhej strane zmluvy sa nachádza ustanovenie, podľa ktorého cena za zriadenie a poskytovanie služby a prípadne zľavy z ceny, sa dojednávajú podľa platnej tarify alebo podľa platného cenového výmeru, ktorý je v takom prípade tiež považovaný za neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

Podľa bodu 4.3.1. tarify je zmluvná pokuta za stratu alebo poškodenie smart karty zo strany užívateľa 19,95 eura. Podľa bodu 4.5.1. tarify je zmluvná pokuta za stratu alebo poškodenie satelitnej antény alebo súvisiaceho príslušenstva zo strany užívateľa 29,95 eura. Podľa bodu 4.7. tarify je ST oprávnený užívateľovi vyúčtovať zmluvnú pokutu (vo výške podľa ustanovenia 4.3.1. alebo 4.5.1. tarify v závislosti od typu zariadenia) v prípade, že užívateľ nevrátil jemu poskytnuté zariadenia vo vlastníctve ST ani v lehote do 30 dní odo dňa zániku zmluvy alebo odo dňa doručenia výzvy na vrátenie zariadení podľa toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr.

Odvolačný súd predovšetkým poukazuje na skutočnosť, že spôsob dojednania zmluvných pokút zo strany dodávateľa v spotrebiteľskom právnom vzťahu iba na strane spotrebiteľa, tak ako je to aj v prejednávanej veci, je v rozpore s dobrými mravmi, pretože spôsobuje neodôvodnenú nevyváženosť zmluvného vzťahu a všetky takto koncipované zmluvné ustanovenia sú neplatné pre rozpor s § 39 OZ, ako uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa. Uvedené platí tak pre zmluvnú pokutu 199 eur (za nedodržanie doby viazanosti) uvedenú priamo v zmluve, ako aj pre zmluvné pokuty 19,95 eura (za nevrátenie karty k Magio Box) a 29,95 eura (za ostatné príslušenstvo) uvedené v tarife. Už uvedené je postačujúce pre potvrdenie napadnutého rozhodnutia.

Pre úplnosť odvolací súd ďalej uvádza, že otázka posúdenia zmluvnej pokuty za nedodržanie doby viazanosti, teda doby využívania elektronickej komunikačnej služby spotrebiteľom, ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá je neplatná v prípade, ak je zmluvná pokuta dodávateľom vo formulárovej zmluve určená pevnou sumou bez ohľadu na okamih porušenia doby viazanosti (teda či je tak na začiatku, v priebehu alebo na konci zmluvného vzťahu), je v judikatúre súdov už pomerne ustálená a stabilná (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/113/2010 z 20. septembra 2011) a odvolacie námietky žalobkyne sú v tomto smere zjavne nedôvodné.

Pri predčasnom ukončení vzťahu na začiatku viazanosti je ujma na strane dodávateľa nesporne a neporovnateľne vyššia ako na konci viazanosti. Z tohto hľadiska dojednanie rovnakej zmluvnej pokuty za porušenie povinností spotrebiteľom v priebehu celej doby viazanosti je neprimerané. Odvolací súd považuje za neprimerané dojednanie stabilnej fixnej zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej povinnosti spotrebiteľa zaplatiť za poskytnuté služby, ktoré nie je závislé od výšky dlžnej sumy, v dôsledku čoho je potom spotrebiteľ povinný uhradiť vysokú zmluvnú pokutu aj vtedy, ak bude dodávateľovi dlžiť aj menej ako 1 euro (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/10/2013 z 1. júla 2013, 23Co/79/2013 z 1. júla 2013, 23Co/183/2013 z 28. apríla 2014, 23Co/203/2013 z 30. júna 2014).

Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, že zmluvné pokuty bolo možné dohodnúť aj v tarife, ako súčasť zmluvy, odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s právnym názorom vysloveným Ústavným súdom ČR v náleze sp. zn. I. ÚS 3512/2011 z 11. novembra 2013 a to, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nemôžu slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa pravdepodobne uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nekoná v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nie je možné priznať právnu ochranu. Z uvedeného vyplýva záver, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania zakladajúce zmluvnú pokutu zásadne nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy (listiny) samotnej. Uvedené sa podľa názoru odvolacieho súdu vzťahuje rovnako na iné listiny nepripojené k zmluve, ako napríklad tarifa, cenník a pod., ktoré síce nie sú nazvané všeobecnými obchodnými podmienkami, ale ktorých účel je rovnaký. Ako neopodstatnené preto odvolací súd vyhodnotil aj námietky žalobkyne voči záverom súdu prvého stupňa o neplatnosti zmluvných pokút v tarife na poskytovanie služby Magio Sat.

Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní vzniklo úspešnému žalovanému podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, ani mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, preto mu ich náhradu odvolací súd nepriznal.

Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.